

flytter ud af deres Lejligheder, er der en Tilbøjelighed til at lade disse Lejligheder staa uudlejet. Det er blevet sagt mig aldeles bestemt for faa Dage siden, at mindst hundrede saadanne Lejligheder allerede var til Disposition og med Spekulation i de paagældende Ejendomme for Øje. Ejendommene er til Salg, og man vil ikke leje Lejligheden ud, fordi man ønsker at sælge Ejendommen, i hvilken den ledige Lejlighed er, og venter at faa en højere Pris for Ejendommen og bedre at kunne sælge den, naar man har den ledige Lejlighed som Løkkemiddel overfor den eventuelle Køber. Nu vil jeg anse det for at være uheldigt, om en saadan Nægtelse af at udleje Lejligheder skulde blive praktiseret i nogen stor Udstrækning. Det er dog umiddelbart indlysende, at det er urimeligt, at man i en By har en betydelig Mængde ledige Lejligheder samtidig med, at Kommunen og Staten skal ofre betydelige Summer for at skaffe Lejligheder frem, som kan lejes ud. Man kan meget vel hævde, at det er private Ejendomme, her er Tale om, og at det er den private Mands Ret at gøre med sin Ejendom, hvad han vil; men jeg tror, at man med lige saa stor, ja, med større Ret kan hævde, at Samfundsinteresserne i adskillige Tilfælde maa gaa forud for den private Ejendomsinteresse, og naar mange Familier i Samfundet er i en ren Nødstilstand, fordi de ikke kan faa de nødvendige Boliger, er det i Samfundets Interesse, ja, det er Samfundets Pligt, at optræde overfor den private Ejendomsret paa en saadan Maade, at den ikke bliver generende for selve Samfundet, generende for dem, der nu tilfældigt ikke har kunnet komme i Besiddelse af en Ejendom og faa sig en Bolig selv. Jeg henleder den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette specielle Forhold, og jeg tror, at man under alle Omstændigheder maa holde Øje med det. Hvis dette Forhold skulde udvikle sig i en større Udstrækning, saaledes at man rundt om i Landet har en Række Lejligheder staaende ledige, medens samtidig Staten og Kommunen træffer kostbare Foranstaltninger for at skaffe Lejligheder frem, saa er vi i Virkeligheden ude over det, som man siger er tilladeligt, og selv om man vil bort fra Huslejerreguleringen i dette Ords almindelige Betydning, forekommer det mig, at man meget vel kunde træffe Foranstaltninger imod, at Lejligheder udover en vis nærmere fastsat Tid bliver staaende, uden at der disponeres over dem.

Jeg synes, det maa være i Samfundets velforstaaede Interesse, i alles Interesse, at noget saadant som det, jeg her har paa-peget, ikke kan finde Sted i en Udstrækning, der betyder noget.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg glæder mig over den rolige Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Hauge tog paa den mulige Udsigt til at komme af med Huslejelovgivningen udenfor Storkøbenhavn i Løbet af Aaret 1923. Det ærede Medlem siger, at hvis man naar frem dertil, maatte der dog træffes Sikkerhedsforanstaltninger i visse Henseender, og dertil skal jeg sige, at det vil der jo i og for sig ikke være noget som helst til Hinder for. Vi har jo Fortilfælde at pege paa, idet der i den bestaaende Huslejelov udtrykkeligt siges, at en Kommunalbestyrelse, som ikke vedtager Opretholdelse af Nævnene for Aaret 1922—23, kan beslutte, at i Løbet af en vis Tid, indtil den 1. Juli 1923, maa Huslejen indenfor den vedkommende Kommunes Omraade ikke stige, og lignende Bestemmelser kunde man maaske give det i Kommunerne Haand at fastsætte til Imødegaaelse af andre nærliggende Ulemper i den allernærmeste Tid efter Huslejelovgivningens Bortfald. Men der maa det ærede Medlem Hr. Hauge ikke glemme, at naar han i denne Forbindelse omtaler de Fordele, som kan være knyttet til at have en ledig Lejlighed i en Ejendom med Hensyn til Afhændelse af Ejendommen, beror de jo netop paa, at Huslejelovgivningen bestaar, saaledes at det er umuligt at faa Lejligheder tømt for de nuværende Beboere og derfor umuligt for saadanne, som staar udenfor, overhovedet at komme ind. I samme Øjeblik, der bliver frie Forhold paa dette Omraade, og Opsigelsesretten gives tilbage til Ejerne, sker der en Bevægelse indenfor Lejerkredsen, og saa bliver den Fordel, der knytter sig til en tilfældig ledig Lejlighed i en Ejendom, aldeles ikke længere af samme Omfang, som den hidtil har været. Hermed vil jeg jo ikke have sagt, at man ikke muligt ogsaa med Hensyn til Opsigelsesretten kunde, idet man afvikler en saadan Huslejelovgivning, indføre Bestemmelser, som sikrer mod en Opsigelse ud i det blaa, uden Rimelighed; ogsaa en saadan Bestemmelse i en vis begrænset Tid vilde man naturligvis i Forbindelse med denne Vanskelighed rettelig kunne tage under Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Hauge siger, at han ønsker reelle Forhold paa Bygge-